

*Agatha
Christie*

**BEŞ BALACA
DONUZ**

Tərcüməçi:
Ziyad Quluzadə

QANUN NƏŞRİYYATI

Agatha
Christie

FIVE LITTLE PIGS

Karolinin qızı Karla on altı ildən sonra anasının günahsız olduğunu isbat etməkdə qətiyyətlidir. Erkül Puaro eşq sərgüzəştləri ilə tanınan rəssam Amyasın qatilini axtarır. On altı ildən sonra bütün faktların, demək olar ki, yox olduğu bu cinayət hadisəsində Puaronun bələdçisi – şahidlərin xatirələridir. Şahidlər çox yaşlanıb və artıq illərin təsiri ilə keçmişdə baş verən bu faciəni fərqli xatırlayırlar.

Ərini zəhərləyərək öldürməkdə ittiham olunan gözəl Karolin günahsızdır mı? Günahkarların illərlə zənginlik və xoşbəxtlik içərisində yaşadığı həyatda, başqalarının günahının cəzasını çəkən Karolin Kreylin taleyin bədbəxt bir oyununun qurbanı olduğu isbat ediləcəkm i?

Stiven Qlenvillə həsr olunur...

MÜNDƏRİCAT

GİRİŞ	9
-------------	---

BİRİNCİ KİTAB

<i>Birinci fəsil. Müdafiə vəkili</i>	20
<i>İkinci fəsil. Prokuror.....</i>	32
<i>Üçüncü fəsil. Gənc vəkil</i>	40
<i>Dördüncü fəsil. Yaşlı vəkil</i>	45
<i>Beşinci fəsil. Polis müfəttişi</i>	52
<i>Altıncı fəsil. Birinci balaca donuz bazara getdi....</i>	73
<i>Yeddinci fəsil. O biri balaca donuz evdə qaldı.....</i>	89
<i>Səkkizinci fəsil. Üçüncü balaca donuza yemək vergilər</i>	119
<i>Doqquzuncu fəsil. Dördüncü balaca donuza heç nə çatmadı.....</i>	134
<i>Onuncu fəsil. Beşinci balaca donuz ağladı</i>	147

İKİNCİ KİTAB

Filip Bleykin qeydləri	159
Meredit Bleykin qeydləri	174
Xanım Dittişamın qeydləri	182
Dayə Sesiliya Vilyamsın qeydləri	194

ÜÇÜNCÜ KİTAB

<i>Birinci fəsil. Nəticələr.....</i>	<i>207</i>
<i>İkinci fəsil. Puaro beş sual verir.....</i>	<i>212</i>
<i>Üçüncü fəsil. Keçmişə səyahət.....</i>	<i>225</i>
<i>Dördüncü fəsil. Həqiqət</i>	<i>241</i>
<i>Beşinci fəsil. Son.....</i>	<i>250</i>

GİRİŞ

Karla Lemarçant

Erkül Puaro otağa girən gənc qadına diqqət və maraqla baxdı.

Onun yazdığı məktubda elə əhəmiyyətli bir şey yox idi. Bu xüsusi məqsədi olmayan sadə bir görüş tələbiydi. Həddindən artıq qısa və bir o qədər də ciddi idi. Məktubdakı xətt Karla Lemarçantın gənc qadın olduğunu isbatlayırdı.

Onun qarşısında iyirmi yaşlarında, gənc, xeyli təravətli və hündür qamətli, gözəl bir xanım dayanmışdı. Əminliklə deyə bilərəm, o xanım elə gözəl idi ki, bir baxan, ikinci dəfə də dönüb baxmaq istəyirdi. Göz oxşayan möhtəşəm libası var idi. Bahalı və gözəl zövqlə biçilmiş pencək, əmək, zərif çiynində ecazkar xəfifliyi olan qiymətli kürk... Başı və çiynləri arasında həlim bir ahəng görmək mümkün idi. İncə burun cizgiləri, onun qətiyyətliliyinin nümayişi olan çənəsi vardı. Görünüşündəki təbiilik və canlılıq cəlbediciydi. Əslində, nəzəri cəlb edən məqam onun fiziki gözəlliyindən çox, qamətindəki əminlik və qətiyyət idi.

O gəlməmişdən əvvəl Erkül Puaro özünü yaşlı və yorğun hiss edirdi. Ancaq indi daha gənc və canlıdır. Xanımın salam vermək üçün azca yaxınlaşdığı məqamda da qadının gömgöy gözlərinin onu diqqətlə nəzərdən keçirdiyinə əmin idi. Xanım qarşısındakı adamı süzdü. O əyləşdi və təklif edilən siqarı götürdü. Bir dəqiqə daha oturmaq və ya ikinci siqarı də çəkmək üçün yerindən tərpənmədi, qarşısındakı şəxsə detallı, düşüncəli bir tərzdə baxırdı.

Puaro sakitcə dilləndi:

– Bəli, qərar verməliyik, elə deyilmi?

O danışmağa başladı.

– Bağışlayın, – dedi. – Onun səsinə cəlbədicə, həlim və lütfkar bir kobudluq hiss olunurdu.

– Fikirlərinizi dəqiqləşdirirsiniz, elə deyilmi? Mən bir fırldaqçıyam, yoxsa sadəcə sənə ehtiyacınız olan bir insan?

O güldü:

– Bəli, təqribən belə bir şey. Cənab Puaro, siz heç də düşündüyüm kimi görünmürsünüz.

– Mən yaşlıyam, elə deyilmi? Sizin düşündüyünüzə nədən də yaşlıyam?

– Bəli, o da var, – dedi. Bir anlığına tərəddüd etdi. – Mən açıq sözlü insanam. Bu sahədə işləyən ən dəqiq və mükəmməl xəfiyyə lazımdır.

– Buna əmin ola bilərsiniz, – dedi. – Mən ən mükəmməliyəm.